

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

Ἐν Ἀθήναις φρ. 10—Ἐν δὲ ταῖς ἑπαρχίαις φρ. 12.
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα 20.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

[Άγνωστος συγγραφέας]

Τιμή η Βουλή

Δραμάτιον

εφ. *Ραμπαγάς, Αθήνα*

11 Οκτωβρίου 1879, σ. 3

ΤΙΜΗ Η ΒΟΥΛΗ.

(ΔΡΑΜΑΤΙΟΝ)

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ (μόνος)

Μασκαράληκι πώπαθα ! άκόμα δέν μπορεί
 Νά μου μπη μέσ' τὸ κεφάλι
 Πῶς κατάρθωσαν νά βγάλουε δυὸ Βουλευτάς κι' οἱ ἄλλοι.
 Ποιὸς νά μου τῶλεγε ! ποιὸς νά τὸ στοχασθῆ μπορούσε,
 Π' ἀπὸ τὸ κόμμα μου ὁ λαὸς θά τὸ κουνοῦσε ;
 Π' ἐγὼ ὁ Λομβάρδος τῆς Ζακύνθου ὁ ἀρέντης,
 Θά γίνω 'σ τὰ γεράματα χωρὶς τιμὴ Λεβέντης,
 Κ' ἐνφ' ἐβεδάσιονα τὸ λαὸ πῶς σ' τὴν ὑπόληψι μπροστά
 Θουσιάζω τῆς ζωῆ μου
 Ν' ἀναγκασθῶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου μου ὁ ἴδιος
 Νά σκοτώσω τὴ τιμὴ μου.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ καὶ ΤΙΜΗ

Μ' ἔκραζες, Λομβάρδε ; *Ἐχω πολλὰ ἔρα ποῦ στέκομαι
 Σιωπηλὴ κοντὰ σου
 Καὶ μονάχο σ' ἀκούω νά μιλάς. Μὴν ἔχασες
 Κωστᾶκι τὰ μακά σου ;
 Εἰς τὸ πλευρὸ σου στέκομαι, Κωστῆ, καὶ μόλις μὲ διακρίνεις
 Τί ἔπαθες, καλέ, γιὰτὶ τὸ χέρι δὲ μου δίνεις ;
 Μὴν τύχη κι' ἀπερσίσεις μὲ ἀσπλαγχνὴ καρδιά
 Νά κόμης καὶ σ' ἐμένανε σάν σ' τὴ δημοκρατία,
 Π' ἄφου τὴν ἑκατέβασες εἰς τὴ Βουλὴ ἀπ' τὴν ἠψηλὴ τῆς
 [ἔδρα
 Τὴν ἐμεταχειρίσθηκες γιὰ ὑπουργοῦ καθέδρα ;
 *Ἄλλὰ μ' ἐμὲ τὰ ἴδια νά κόμης δὴν ἔμπορεις, Κωστῆ μου,
 Καὶ πρίγου νά μου διαζῆς σὺ σοῦ φεύγω μοναχὴ μου.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

*Ὅχι δὲ, στάσου, καλὴ μου σύντροφη, δὴν θέλω νά θυμόνης
 *Ἄν ἰσωστάς καὶ ἔσφαλα γιὰτὶ νά μὲ σταυρόνης ;
 Εἶπα, ἀλλήθεια, τ' ὄμολογώ, πῶς ἄτιμος θά εἶμαι
 *Ἄν πάω μέσα 'σ τὴ Βουλὴ
 *Ἄλλ' ἐνοοῦσα, πιστεύσε με, μὲ ἀλλοιωτικὴ τιμὴ.

ΤΙΜΗ.

*Ἄλλη ἀπὸ μὲ τιμὴ σ' τὸν κόσμῳ δὴν ὑπάρχει
 Ὅστε βρῖσκει καθέναν πουθενά ἔπου καὶ ἂν γυρίσῃ
 Γέννημα δὴν εἶμαι κἀνός, κἀνεις δὴν μ' ἐξουσιάζει.
 *Ἐἴθι εἶμαι 'ς τὸν τόπο δῶ κ' ἡ ἴδρα σ' τὸ Παρίσι.
 Καὶ εἰ παρακαλῶ μ' ἐμένανε δταν μιλάς ν' ἀφῆς
 Αὐτὰ τὰ κολοῦθια
 Καὶ νά μου λές σάν ἄνθρωπος τὴν ἀδολὴ ἀλήθεια.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΤΙΜΗ, ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ καὶ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ.

ΦΑΝΤΑΣΜΑ.

*Ἀλήθεια καὶ Λομβάρδος, εἶναι δύο ἀντίθετα στοιχεῖα
 εἶναι ἀπαράλλακτα σάν τὸ νερὸ μπροστά ἀπὸ τὴν φωτιά·
 Ὁ Λομβάρδος ἀλήθεια νά σοῦ πῆ δὴν ἔμπορει, δὴν ζεῦρει,
 Τὴν ἀρνήθη
 Τέτοια φλόγα ἐντιμὴ δὴν ἐξέστανε ποτὲ, μὰ τὸ θεὸ,
 Τὰ μαλλιαρὰ τοῦ στήθου.
 *Ἄνακατώθηκα πάντα μὲ τὸ ψέμα, αὐτῆχει γιὰ θεὸ του,
 Κ' ἔμπρὸς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ κἀνει καὶ τὸ σταυρὸ του.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Ποιὸς εἶσαι σὺ, πῶς βρέθηκες ἔδῳ καὶ πῶς τολμᾷς
 Σὲ μᾶς τὰ δυὸ ὑποκείμενα ἐνώπιον νά μιλάς ;

ΤΙΜΗ.

Σώπα, Κωστῆ, τί εἶν' ὁ ἄνθρωπος ἔδῳ συνήγορος δικῶς μου
 Κ' εἶν' ἀπὸ χρόνια γνώριμος καὶ φίλτατος γνωστός μου.
 Μ' αὐτὸν μαζὺ ἐμονοίσαμε μέσ' τὴν Κεφαλληνία,
 Ὅσταν οὐ βεζύλιους τὴ θεῖα Δημοκρατία.
 Ἀποτατότες ἀρχίσε ἐτοῦτος νά μου γυρίξῃ
 Καὶ τώρα πιστεύσε μου τί κακὸ σὲ φροδερίζει.
 Μόνε φυλάξου, φεύγε, Κωσταντῆ, τί τοῦτον ἐχ' ἔβρισε
 Μπροστά σ' ὄλους τοὺς *Ἕλληνας νά σὲ χαρακτηρίσῃ..

ΦΑΝΤΑΣΜΑ.

Καὶ θά τὸ κάμω, φίλε μου, τὸ λέγω καὶ πιστεύσε με
 Θεὸ νά σὲ δεῖτ' ὀλόγυμονο καὶ ζῶρο 1) ἀπὸ τιμὴ
 Μπροστά σ' τοὺς ἀντιπρόσπουποι, ἔμπρὸς εἰς τὴ Βουλὴ,
 *Ὅτ' εἶμ' ἔκπὸς ὁ φίλος σου ! ἔκπὸς ὁποῦ γνωρίζεις.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

*Ἄ ! εἶσαι, τὸ κατ' ἄλθα

ΦΑΝΤΑΣΜΑ

Ψέμα καὶ τώρα λές

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Λοιπὸν, ποιὸς εἶσαι, πῆς.

ΦΑΝΤΑΣΜΑ (ἀποκαλυπτόμενον).

*Ἐγὼ μ'αὶ ὁ Ἰακωβάτος.

(Καταδέεται μετὰ τῆς Τιμῆς).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ (μόνος).

*Ὡ ! ἀνάθεμά τοι καὶ τρις ἀνάθεμά τοι.

1) Σιδικάκωτο.